

Könül Surxay qızı Məmmədova⁵⁴

PROF. SƏDNİK PAŞAYEVİN TƏDQİQATLARINDA SARI AŞIÖ

Giriş. Sarı Aşiq XVII əsr xalq ədəbiyyatının görkəmli nümayəndələrindən biridir. Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatına və folklorşünaslıq tarixinə dair tədqiqatlarda bu və ya digər şəkildə Sarı Aşiq yaradıcılığına müraciət olunur, onun ədəbi irsi, bayatı yaradıcılığı, “Yaxşı-Yaman” dastanı barəsində mülahizələr irəli sürülür. “Sarı Aşiqə bağlı bilgi toplayan və ilkin araşdırmalar aparən Ə.Qaracadağı, S.Mümtaz, B.Bəhcət, Ə.Axundov”dan (1, 556) sonra da onun irsi S.Paşayev, H.Kürdoğlu, H.Araslı və b. tərəfindən ardıcıl olaraq tədqiq edilmişdir.

Sarı Aşiq irsinə həsr edilmiş tədqiqatlar. Sarı Aşiq irsinin tədqiqinə həsr edilmiş əsərləri təhlil etdikdə müəyyən etmək olur ki, həmin tədqiqatlar əsasən iki istiqamətdə aparılmışdır:

Birincisi, söz ustasının həyat və yaradıcılığının tədqiqi;

İkincisi, Sarı Aşiq irsinin toplanması.

Amma etiraf etmək lazımdır ki, Sarı Aşiq yaradıcılığının tədqiq tarixində üçüncü bir istiqamət daha çox özünü göstərir. Bu da eyni tədqiqatçı və ya müəllif tərəfindən həmin poetik irsin paralel olaraq həm toplanması, həm də tədqiq edilməsidir. Məsələn, “Azərbaycan ədəbiyyatının qaynaqları”nı fundamental şəkildə tədqiq edən repressiya qurbanı Salman Mümtaz Sarı Aşiqə “Aşiq Abdulla” (2) kimi ayrıca tədqiqat həsr edirsə, eyni zamanda “Sarı Aşiq və bayatıları” kitabını (3) da çap etdirir.

Yaxud daha bir repressiya qurbanı ziyalımız Bəhlul Bəhcət 1936-cı ildə Ədəbiyyat qəzetində iki məqalə çap etdirir ki, “Sarı Aşiq” (4) və “Aşiq təxəllüsü bayatı şairinin tərcümeyi-halı” (5) adlı bu yazıları Sarı Aşiqin həyat və yaradıcılığının tədqiqinə həsr edir. Digər tərəfdən isə Sarı Aşiqə məxsus 349 bayatı nümunəsi toplayır. Onun bu toplanmaları və “Bayatı şairi Sarı Aşiqin tərcümeyi-halı” yazısı əlyazma şəklində Respublika Dövlət Ədəbiyyat və İncəsənət arxivində “Azərbaycan bayatıları haqqında elmi əsər” qovluğunda saxlanılır. Sevindirici haldır ki, Bəhlul Bəhcətin bu zəhməti itib batmamış və 2006-cı ildə dosent Rza Xəlilov tərəfindən “Sarı Aşiqin bayatıları” adı ilə Azərbaycan folklorunun ilkin nəşrləri seriyasından ayrıca kitab şəklində nəşr edilmişdir (6). Bu nəşrlə tanışlıq zamanı məlum olur ki, Bəhlul Bəhcət Sarı Aşiqin tərcümeyi-halı barəsində tədqiqat və bayatı toplanmalarından əlavə, həm də bayatıların təhlili ilə də ciddi şəkildə məşğul olmuş, Sarı Aşiqin bayatılarını məzmun baxımından təsnif etmiş və onlara geniş şərhələr və təhlillər yazmışdır.

Professor Sədnik Paşayevin Sarı Aşiq yaradıcılığının tədqiqi tarixində yeri. Üçüncü istiqamət - yəni həm tədqiqat, həm də toplama fəaliyyəti ilə məşğul olan tədqiqatçılar sırasında mütləq şəkildə bir alimin də adı çəkilməlidir. Professor Sədnik Paşayev ötən əsrin yetmişinci illərindən Sarı Aşiq irsi ilə maraqlanmış, ona məqalələr həsr etmiş, elmi fəaliyyətinin son illərində bu istiqamətdəki tədqiqatlarını kitab halında ümumiləşdirmiş, eyni zamanda zəngin toplama materialları da ortaya qoya bilmişdir.

Professor Sədnik Paşayevin Sarı Aşiq irsinə müraciəti, qeyd etdiyimiz kimi, XX əsrin 70-ci illərindən başlayır. Xronoloji ardıcılıqla yanaşsaq, professorun bu mövzuda ilk məqaləsi 1970-ci ildə Gəncə şəhərində “Yüksəliş” qəzetində dərc edilir. “Sarı Aşiqin bayatı bağlamaları haqqında” adlanan bu məqalə qəzetin iki nömrəsində - 17 dekabr və 26 dekabr nömrələrində çap olunur (7).

Ünümüylə, XX əsrin 70-ci illəri Sarı Aşiq irsinin tədqiqi baxımından professor üçün məhsuldar il hesab oluna bilər. Belə ki, 1972-ci ildə Gəncə şəhərində yenə də “Yüksəliş” qəzetində alimin ““Lələ əfsanəsi” və Sarı Aşiq” (8), 1975-ci ildə “Azərbaycan dili və ədəbiyyatı tədrisi” metodik məqalələr məcmuəsində isə ““Sarı Aşiq və “Yaxşı-Yaman” dastanı” məqalələri (9) dərc olunur.

Burada bir haşiyə çıxaraq onu söyləmək lazımdır ki, Sədnik Paşayev 2000-ci illərdən sonra folklor və folklorşünaslığa dair o zamanacan yazdığı bütün məqalələrini bir yerə toplayaraq yenidən müxtəlif kitablar vasitəsilə oxucularına çatdırmış və müəllifin özünün də qeyd etdiyi kimi, “kitabı gənc tədqiqatçıların istinad edəcəyi salnamə və yaxud mətnşünaslıq materialları” halına gətirmişdir. Eynilə də, Sarı Aşiqə həsr edilmiş və Gəncə şəhərində 70-ci illərdə və daha sonralar çap olunan qəzet və məcmuə məqalələrinə ikinci həyat qazandırmışdır. Yenidən dərc olunan bu kitab və məcmuələr bizim məqalənin bibliografiya bölümündə öz əksini tapmışdır.

Yenə də xronoloji ardıcılığa riayət edərək professorun sonrakı tədqiqatlarına nəzər salaq.

1983-cü ildə “Xalq poeziyasında Sarı Aşiq ənənələri” məqaləsi (10) “Kirovabad kommunisti” qəzetində işıq üzü görür. Elə həmin il Sədnik Paşayevin başqa bir məqaləsi - “Ümmandan incilər: Sarı Aşiqin bayatı bağlamaları” (11) “Sovet kəndi” qəzetində çap edilir. 1983-cü ildə həm də “Sarı Aşiqin cinaslı bayatıları” məqaləsi “Azərbaycan müəllimi” qəzetində yayımlanır (12). 1984-cü ildə isə “Sarı Aşiq” məqaləsi (13) “Elm və həyat” jurnalında nəşr edilir.

Bütün yuxarıda adıçəkilən tədqiqatlar birbaşa olaraq Sarı Aşiqə həsr edilmişdir. Amma professor Sədnik Paşayevin elə kitab və dərslikləri də vardır ki, orada tədqiqat obyektini Sarı Aşiq irsi olmasa da, müəllif bu bayatı ustasının yaradıcılığına bu və ya digər səbəbdən müraciət edir və Sarı Aşiq yaradıcılığına istinadlar edir. Məsələn, 2003-cü ildə işıq üzü görmüş “Heca vəzninin bayatı və qoşma möcüzələri” adlı dərs vəsaitində cinas qafiyələrə toxunan müəllif mütləq şəkildə Sarı Aşiq irsinə müraciət edir, Xəstə Qasım, Tufarqanlı Abbas yaradıcılığı ilə uğurlu paralellər aparır (14, 148). Bu dərsliyin bir yarımfəsləli də - “Sarı Aşiqin cinas bayatılarının bir küll halında meydana gəlməsi” - Sarı Aşiqin cinas bayatılarına həsr edilmişdir.

Maraqlıdır ki, 2010-cu ildə Gəncə Dövlət Universitetində çıxmış “Azərbaycan aşiq poeziyasında və yazılı poeziyada təcnisin inkişaf tarixi” adlı dərslikdə də eyni yarımfəsləli - “Sarı Aşiqin cinas bayatılarının bir küll halında meydana gəlməsi” - rast gəlmək mümkündür (15, 39).

2000-ci illərdə professor haqqında danışdığımız tədqiqatları təkmilləşdirərək “Xalq cəbhəsi” qəzetində də nəşr etdirir. “Sarı Aşiqin poeziyası” məqaləsi (16) qəzetin 6 dekabr 2012, “Bayatı yaradıcısı Lələ və Sarı Aşiq” məqaləsi (17) isə 30 avqust 2017-ci il tarixli nömrələrində dərc olunur. Bir cəhəti də qeyd edək ki, hər iki məqalə “Xalq cəbhəsi” qəzetinin internet səhifələrində də yer alır. Əgər birinci məqalə müəllifin sağlığında ikən özü tərəfindən təqdim edilibsə, ikinci məqalə, gördüyümüz kimi, Sədnik Paşayevin ölümündən dörd il sonra dərc edilmişdir. Bu da istər Sədnik Paşayevin elmi irsinə, istərsə də Sarı Aşiq yaradıcılığına olan oxucu marağının bariz təzahürüdür. Eynilə də, başqa bir anadilli xəbər portalı - kayzen.az

saytı Sədnik Paşayevin “Sarı Aşığın poeziyası” yazısını verir. Buradan məlum olur ki, həmin yazı çoxsaylı oxucu istəyi nəzərə alınmaqla sayta yerləşdirilmişdir.

“Poeziyamızda Sarı Aşığın bayatı zirvəsi” kitabı. Nəhayət, 2011-ci ildə professor Sədnik Paşayev o zamana qədər Sarı Aşıq haqqında pərakəndə şəkildə apardığı tədqiqatları sistemləşdirərək kitab halına salır və “Poeziyamızda Sarı Aşığın bayatı zirvəsi” adı altında nəşr etdirir (19). Bu kitaba nəzər saldıqda vaxtilə ayrıca hər məqalədə qoyulan problemlərin fəsilərdə öz əksini tapdığından şahidi oluruq. Məsələn, “Sarı Aşığın həyat və yaradıcılıq yolu” fəslində Sarı Aşığın doğumu, təxəllüsü və s. ətrafında gedən polemikalara həsr edilmişdir; “Sarı Aşığın dastan yaradıcılığı” hissəsi isə “Aşıq və Yaxşı” dastanından bəhs edir.

Kitabın ikinci fəslində isə Sarı Aşığın bayatlarına – cinaslı bayatılara və bağlama bayatlarına toxunulmuşdur.

Son olaraq onu qeyd edək ki, professor Sədnik Paşayevin qızı Sahibə Sədnikqızı da bir müddət Sarı Aşıq sehri altında olmuş, Sarı Aşığın poetik irsini çalışdığı AMEA Folklor İnstitutunda plan işi səviyyəsində araşdırmış və ərsəyə 50 səhifəlik, 4 fəsilədən ibarət “Sarı Aşığın yaradıcılıq yolu” adlı tədqiqat işi gətirmişdir. Əfşuslar olsun ki, İnstitutun Elmi Arxivində həmin tədqiqat işi itib-batmışdır. Amma Sahibə Sədnikqızının bu tədqiqatının nəticəsi kimi “Sarı Aşıqla bağlı rəvayətlər” adlı bir elmi məqaləsi “Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatına dair tədqiqatlar” məcmuəsində çap edilmişdir (20).

Nəticə. Beləliklə, Sədnik Paşayevin Sarı Aşığın yaradıcılığının tədqiqinə həsr edilmiş bütün bu məqalələr, kitab və toplama işləri ilə tanışlıq zamanı professorun əsas tədqiqat istiqamətlərini bu şəkildə ümumiləşdirə bilərik:

Sarı Aşığın adı, təxəllüsü, vətəni, ümumiyyətlə, tərcümeyi-halı barəsində özündən öncə deyilənlərə münasibət - Sədnik Paşayev, Şübhəsiz, Salman Mümtaz, Əmin Abid, Məmmədhusəyn Təhməsi, Bəhlul Bəhcətlin Sarı Aşıq, onun vətəni və təxəllüsü barəsində dediklərini təhlil etmiş, hər məsələ ilə bağlı öz fikir və mülahizələrini təqdim etmişdir.

Sarı Aşığın bayatı ustası kimi dəyərləndirilməsi – Professor Sədnik Paşayev Sarı Aşığı bu şəkildə dəyərləndirir: “XVII əsrin nəhəng simalarının olan Sarı Aşığın bayatı yaradıcılığı Azərbaycan ədəbiyyatında xüsusi bir mərhələ təşkil edir. Sarı Aşığın sələflərindən və xələflərindən heç biri bayatı yaradıcılığında onun fəth etdiyi zirvəyə yüksələ bilməmişlər. Sarı Aşıq bayatı yaradıcılığının şahıdır, pədişahıdır, tacidarıdır” (19, 73).

Sarı Aşığın bağlamalarının tədqiqi;

Sarı Aşığın cinaslı bayatlarının təhlili;

“Aşıq və Yaxşı” dastanının üzə çıxarılması və nəşri;

Lələ - Sarı Aşıq paralellərinin aparılması - istər məqalələrindən, istərsə də kitabdən məlum olur ki, Sədnik Paşayevi Sarı Aşığa gətirən yol Lələ ilə tanışlıqdan başlamışdır.

Bayatlı dastanlara münasibət;

Sarı Aşığın özündən sonra gələn söz ustalarına təsiri – “Neçə-neçə sənətkar Sarı Aşıqdan sonra sənət meydanına gəlmiş – Xəstə Qasım, M.V.Vidadi, M.P.Vaqif, Kazım ağa Salik, Q.zakir, Aşıq Həmayil, Aşıq Pəri, Məhəmməd bəy Aşıq, Aşıq Bəsti və başqaları onun bayatı yaradıcılığına xüsusi maraq göstərmişlər” (19, 69) və s.

ƏDƏBİYYAT

Qasımlı M. Sarı Aşıq // Azərbaycan ədəbiyyatı tarixi, altı cildə, I cild. Bakı: Elm, 2004, s.556-563

Mümtaz S. Aşıq Abdulla //

Mümtaz S. Sarı Aşıq və bayatları. Bakı: Azərənəşr, 1935, 213 s.

Bəhcət B. Sarı Aşıq // Ədəbiyyat qəzeti, 29 fevral 1936

Bəhcət B. Aşıq təxəllüslü bayatı şairinin tərcümeyi-halı // Ədəbiyyat qəzeti, 24 mart 1936

Bəhcət B. Sarı Aşığın bayatları // transliterasiya və ön sözü müəllifi R.Xəlilov. Bakı: Səda, 2006, 97 s.

Paşayev S. Sarı Aşığın bayatı-bağlamaları haqqında // “Yüksəliş” qəzeti, Gəncə, 17 dekabr 1970, 26 dekabr 1970. Yenidən nəşr üçün bax: Pirsultanlı S.P. Sarı Aşığın bayatı-bağlamaları haqqında // Azərbaycan folkloruna dair tədqiqatlar. Gəncə:

Pirsultan, 2006, s.243-248

Paşayev S. “Lələ əfsanəsi” və Sarı Aşıq // “Yüksəliş” qəzeti, Gəncə, 18 may 1972. Yenidən nəşr üçün bax: Pirsultanlı S.P.

“Lələ əfsanəsi” və Sarı Aşıq // Azərbaycan folkloruna dair tədqiqatlar. Gəncə: Pirsultan, 2006, s.233-237

Paşayev S. Sarı Aşıq və “Yaxşı- Yaman” dastanı // “Azərbaycan dili və ədəbiyyatı tədrisi” metodik məqalələr məcmuəsi.

“Azərbaycan məktəbi” jurnalına əlavə. Bakı: № 4 (88), 1975. Yenidən nəşr üçün bax: Pirsultanlı S.P. Sarı Aşıq və “Yaxşı- Yaman” dastanı // Ozan-aşıq yaradıcılığına dair araşdırmalar, 2 cildə, I hissə. Gəncə: Pirsultan, 2002, s.102-113

Paşayev S. Xalq poeziyasında Sarı Aşıq ənənələri // “Kirovabad kommunisti” qəzeti, 29 sentyabr 1983. Yenidən nəşr üçün bax: Pirsultanlı S.P. Xalq poeziyasında Sarı Aşıq ənənələri // Azərbaycan folkloruna dair tədqiqatlar. Gəncə: Pirsultan, 2006, s. 257-263

Paşayev S. Ümmandan incilər: Sarı Aşığın bayatı bağlamaları // Sovet kəndi, 1983, 17 dekabr

Paşayev S. Sarı Aşığın cinaslı bayatları // “Azərbaycan müəllimi” qəzeti, 10 avqust 1983. Yenidən nəşr üçün bax: Pirsultanlı S.P. Sarı Aşığın cinaslı bayatları // Azərbaycan folkloruna dair tədqiqatlar. Gəncə: Pirsultan, 2006, s. 249-257

Paşayev S. Sarı Aşıq // “Elm və həyat” jurnalı, № 4, 1984

Pirsultanlı S.P. Heca vəzninin bayatı və qoşma möcüzələri. Dərs vəsaiti. Bakı: 2003

Pirsultanlı S.P. Sarı Aşığın cinas bayatlarının bir küll halında meydana gəlməsi // Azərbaycan aşıq poeziyasında və yazılı poeziyada tənqis inkişaf tarixi. Gəncə: Gəncə Dövlət Universiteti, 2010, s.39-43

Pirsultanlı S.P. Sarı Aşığın poeziyası // Xalq cəbhəsi qəzeti, 6 dekabr 2012

Pirsultanlı S.P. Bayatı yaradıcısı Lələ və Sarı Aşıq // Xalq cəbhəsi qəzeti, 30 avqust 2017

Paşayev S. Sarı Aşıq poeziyası // <https://kayzen.az>

Pirsultanlı S.P. Poeziyamızda Sarı Aşığın bayatı zirvəsi. Bakı: Azərənəşr, 2011, 156 s.

Paşayeva S. Sarı Aşıqla bağlı rəvayətlər // Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatına dair tədqiqatlar, XVIII cild. Bakı: Səda, 2005, s.112-117

Açar sözlər: Sarı Aşıq, tədqiqat tarixi, Sədnik Paşayev, tənqis, bayatı, dastan

Ключевые слова: Сары Ашуг, история исследования, Седник Пашаев, теджнис, баяты, дастан

Key words: Sari Ashug, history of research, Sednik Pashayev, tajnis, bayati, epos

Сары Ашуг в исследованиях проф. Садника Пашаева

Резюме

В данной статье исследуются статьи, книги и фольклорные материалы профессора-фольклориста Садника Пашаева, посвященные видному представителю Азербайджанской народной литературы XVII века Сары Ашугу. Сары Ашуг известен как создатель уникальных образцов баяты и дастана «Яхши-Яман», построенный на чередовании прозы и образцов баяты.

Свои исследования в этой области Садник Пашаев в основном провел в таких направлениях, как – Сары Ашуг мастер баяты; Сары Ашуг создатель дастана «Яхши-Яман»; Сары Ашуг мастер баяты-загадок и т.д. Все эти вопросы в статье были исследованы на основе подробного и богатого материала из научного наследия профессора Садника Пашаева.

Sari Ashug in researches of the prof. Sadnik Pashayev

Summary

In this article articles, books and the folklore materials of professor-specialist in folklore Sadnik Pashayev devoted to the prominent representative of the Azerbaijani national literature of the 17th century of Sar; Ashug are investigated. Sar; Ashug it is known as the creator of unique samples of a bayati and dastan “Yakhshi-Yaman” constructed on alternation of prose and samples of a bayati. Sadnik Pashayev generally conducted the researches in this theme in such directions as – Sari Ashug the master of a bayati; Sari Ashug creator of a dastan “Yakhshi-Yaman”; Sari Ashug master of bayati-riddles, etc. All these questions in article were investigated on the basis of detailed and rich material from scientific heritage of professor Sadnik Pashayev.

Rəyçi fil.ü.f.d., dos. Afaq Xürrəmçizi